

Marija Mojca Pungerčar

Socialdress – Mala pregledna razstava

8.–30. april 2016
KiBela, prostor za umetnost
MMC KIBLA, Maribor

Leto nastanka: 2015

Zasnova, teksti, prevodi, izdelava objektov: Marija Mojca Pungerčar

Oblikovanje: Mojca J. Tomažič / Kontrastika

Vključene so fotografije iz arhiva Socialdress. Avtorji fotografij: Kristina Berčič, Reinhard Brečko, Tomo Jeseničnik, Jasmina Klančar, Damijan Kracina, Emmanuelle Nizou, Marija Mojca Pungerčar, Špela Škulj, Bojan Velikonja in Nada Žgank.

Produkcija: KUD Mreža / Galerija Alkatraz

Koprodukcija: KUD Trivia

Pomoč: Meavista

Marija Mojca Pungerčar je že uveljavljena slovenska vizualna umetnica, ki se že desetletje ukvarja z DIY (*Do It Yourself*) projekti, ki povezujejo umetnost, produkcijo in obrt. DIY predstavlja moderno subverzivno subkulturo, ki skuša naravne ali druge materiale kreativno uporabiti za transformacijo, reprodukcijo ali rekonstrukcijo dobrin, ki zaznamujejo in v svoji pogoltnosti tudi določajo globalnega potrošnika.

Umetnica nam torej skozi desetletje kreativnega delavničarstva in intenzivne interakcije v razmislek ponuja „*social-dress-code*“ – DIY oblačil, ki nagovarja in razpira trdoživi dualizem umetnosti in/ali obrti oziroma ročnih spretnosti: bistvo oblačila, torej rokodelska spretnost, ki ga udejanji ter kakovostni, po možnosti okolju prijazni materiali, se zavestno umikajo toplogrednemu uničevalcu – množični industriji. DIY koncept v resnici opozarja na izgubo ravnotežja med tistim, kar je potrebno, in tem, kar nam je ponujeno. Ni nujno, da gre za homonim.

Spomnimo se slavne šole Bauhaus, katere naziv danes krasi trgovine nekih sodobnih *mojstrovalcev*: hommage maksitrgovini, kjer po ugodni ceni dobiš vse tisto, kar bi v rokodelskih časih stalo premoženje v času in denarju. Ob tem pozabljamo, da je Bauhaus, šola za oblikovanje, nastala že davnega leta 1919 in pravzaprav takrat (in ne danes) pomenila (ponovni) prelom z okostenelim akademizmom, in to na način, ki teoretike najbolj boli: z geslom *Manj je več*. Bauhaus je bil v svojem času sinonim za moderno arhitekturo in pohištvo in za minimalističen oblikovalski koncept. Presežek, ki revolucionira idejo Bauhauusa, pa je v resnici „starošolski“ pristop k ustvarjanju: DIY kot temeljno vodilo povezave med mentorjem in učencem pomeni tudi metodološki pristop h kreativnosti in vrnitev k „delavniški“ praksi, kar pomeni proces od ideje do izdelka.

Socialdress je umetniški projekt, ki poteka že od leta 2006, in nosi vse poteze umetniške interdisciplinarnosti: združuje namreč tradicionalne rokodelske veščine, sodobno tehnologijo, modo, družbeno angažiranost, aktivizem in socialno podjetništvo. Sodobna veziljska tehnologija, ki je računalniško podprta, omogoča tudi tistim, ki niso umetniki ali eksperti, kreativno izražanje, kar je tudi tema, ki ji umetnica sledi od samega začetka. Samostojno izdelovanje oblačil se skozi

delavnice *Socialdress* transformira v socialno, družabno aktivnost, katere širši namen je dvig kulture potrošniške družbe, ozaveščanje o reciklažni uporabnosti ter re-integracija in re-vitalizacija že uporabljenega v novo.

Just do it.

Nina Jeza, *Artists&Poor's*

„Projekt *Socialdress – Mala pregledna razstava* osvetljuje deset let zagnanega šiviljskega ustvarjanja v okviru večletnega projekta *Socialdress*. Z izrazom „socialna obleka“ označujem oblačila, ki delujejo povezovalno v smislu skupnosti. Delavnice *Socialdress* od leta 2006 širijo znanje o izdelovanju oblek, hkrati pa krepijo zavedanje o posledicah globalizacije za domačo tekstilno industrijo ter izginjanje rokodelskega znanja in spretnosti. Na delavnicah nastajajo duhovita in funkcionalna oblačila, ki jih je enostavno izdelati. Pomemben del delavnic je komunikacija – izmenjava zgodb in izkušenj.

Projekt *Socialdress – Mala pregledna razstava* je instalacija, sestavljena iz serije kolažev-plakatov v obliki transparentov. Na stene so prislonjeni z držali, izdelanimi iz kartonastih cevi za navijanje blaga. Na plakatih se ob dokumentarnih fotografijah gneteje teksti, ki v obliki sloganov izpostavljajo vodilne značilnosti posameznih projektov. Berejo pa se lahko tudi kot duh časa, v katerem so projekti nastali.“

Marija Mojca Pungerčar je nekdanja modna oblikovalka v slovenski tekstilni industriji in članica skupine Linije sile. Leta 1989 je diplomirala iz slikarstva na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani in leta 2001 magistrirala iz novih žanrov na San Francisco Art Institute v Kaliforniji. V zimskem semestru 1992–93 je bila gostujoča študentka na Akademiji za uporabno umetnost na Dunaju. Od leta 1991 deluje kot samozaposlena na področju kulture. Med njenimi nagradami in priznanji so Priznanje Riharda Jakopiča, nagrada na Festivalu neodvisnega filma, štipendija Avstrijske akademske izmenjave, štipendija ArtsLink in Fulbrightova štipendija. Deluje na področju sodobne vizualne umetnosti (instalacija, video, performans), ukvarja se tudi z gledališko kostumografijo. Za njeno delo so značilne socialno angažirane vsebine, kritika potrošniške družbe in poudarjanje lokalnosti ter skupnosti. Danes deluje v Ljubljani.

Domača stran avtorice

www.mojca.info

Domača stran projekta *Socialdress*

<http://www.socialdress.si>

Razstava bo na ogled do 30. aprila 2016

Odprtje: 8. aprila 2016, ob 20. uri

KiBela / MMC KIBLA Maribor

KiBela, prostor za umetnost, je odprta od ponedeljka do petka, od 9. do 22. ure, v soboto od 16. do 22. ure (v nedeljo zaprto).